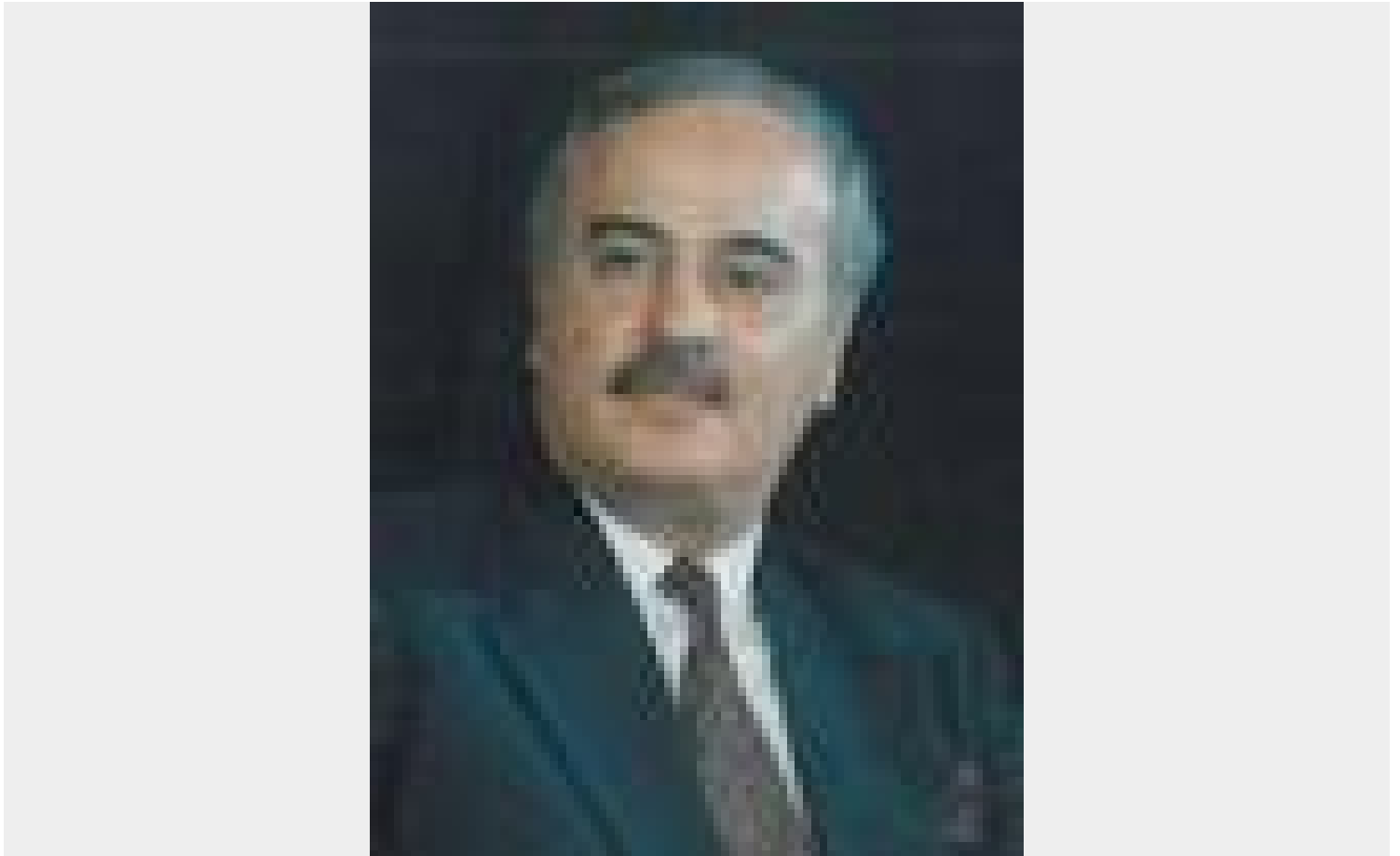

ԵՐԲ ՕՍԿԱՆԵԱՆ ԿԸ ԽՕՍԻ, ՄՈՌԱԼՈՎ ԻՐ «ՇՐՋԱՆ»Ը

Posted on April 5, 2011 by Keghart

Category: [Opinions](#)

Պարոյր Աղպաշեան, Պէյրուզ, 5 Ապրիլ 2011

Հայաստանի մէջ, արդէն իսկ - նախագահական ու խորհրդարանական - նախապատրաստական աշխատանքներ, խորհրդակցութիւններ, հաւաքներ ու բանակցութիւններ տեղի կ'ունենան, տեսանելի թէ անտեսանելի, հրապարակային թէ քուլիսային արձագանգներով:

Պարոյր Աղպաշեան, Պէյրուզ, 5 Ապրիլ 2011

Հայաստանի մէջ, արդէն իսկ - նախագահական ու խորհրդարանական - նախապատրաստական աշխատանքներ, խորհրդակցութիւններ, հաւաքներ ու բանակցութիւններ տեղի կ'ունենան, տեսանելի թէ անտեսանելի, հրապարակային թէ քուլիսային արձագանգներով:

Հրապարակային գլխաւոր իրողութիւնը եղաւ, սակայն, իշխող երեք կուսակցութեանց (Հանրապետական, Բարգաւաճ, Օրինաց Երկիր) մէկտեղումը ու գործող նախագահին նախագահական թեկնածութիւնը առաջադրելու եւ որդեգրելու... հապճեպութիւնը: Անդին՝ Հայ Ազգային Քոնկրեսը, իր հանրահաւաքներով կը պահանջէ նախագահական ու խորհրդարանական կանխահաս ընտրութիւններ, թափանցիկութեամբ մը, ուր Լեւոն Տէր Պետրոսեան կը թուի ըլլալ թեկնածու, մինչ Ռոպերթ Քոչարեանի ասոյ ու անդ «դեգերիլ»ը կամ «վերայայտնում»ը նոյնպէս կը յուշեն ախորժակի մը տրամադրութիւնները:

Ինչպէս կ'ըսեն, ամէն ինչ յդի է նոր զարգացումներով, սակայն, քիչ անակնկալներու հաւանականութեամբ, այնքան ատեն որ տիրող իշխանութիւնը կը մնայ ու կը գործէ իր դիրքերուն եւ աթոռներուն կառչած մնալու վճռականութեամբ եւ ամբողջատիրական կիրքով:

Այս արագ «մուտք»ը կատարեցինք ի լուր Հայաստանի նախկին արտաքին գործոց նախարար ու «Սիվիլիթաս»ի նախագահ Վարդան Օսկանեանի մէկ մամլոյ ասուլիսին, զոր ունեցած է 28 Փետրուար 2011ին:

Վարդան Օսկանեան, Լեւոն Տէր-Պետրոսեանի վարչախումբով մուտք գործեց անկախացած Հայաստանի պետական-քաղաքական կեանքին մէջ, բայց ճարպիկ ոստումով, ինքզինք «ֆիքս»եց (հայաստանեան բնորոշումով) Քոչարեանական «թիմ»ին մէջ, դառնալով անոր հլու-հնազանդներէն, նոյնիսկ հեռանալով իր «արմատ»ներէն, ինչ-որ շատերու համար հարցականներ ալ ստեղծեց, երբ՝ իր դիւանագիտական «կապեր»ը հասցուց մինչեւ ... Թել Ալիւ, որոնց խստօրէն անդրադառնալու առիթները ունեցանք, ատենին, բազմիցս:

Ասկէ՛ մեր բուռն հետաքրքրութիւնը այս ասուլիսին նկատմամբ, որուն կարգ մը կէտերուն կ'ուզենք անդրադառնալ.

- Խօսելով վերոյիշեալ երեք կուսակցութիւններու համաձայնագիրի մասին, որով Սերժ Սարգսեան կ'առաջադրուի նախագահ, Օսկանեան դիտել կու տայ, թէ այս ձեւով Հանրապետական Կուսակցութիւնը տեր կը դառնայ խորհրդարանի մենաշնորհութեան:

Ճիշդ է Պրն. Օսկանեան, սակայն, ինչո՞ւ այս մասին երբեք չէ համարձակած խօսիլ իր Քոչարեանական օրերուն, ուր, ոչ թէ մենաշնորհութեան, այլ՝ բռնատիրութեան մթնոլորտ կը տիրէր:

Եթէ ինք դեմ է (կամ եղած է) քաղաքական մենաշնորհի գաղափարին, այս ո՞րքան շուտ մոռցաւ ու մոռցուցին զինք, որ այդ մենաշնորհութեան գլուխ-գործոցին օրերուն ապրեցաւ ինք, անոր հետ համակարծիք ու համագործակից դարձաւ, առանց նկատի ունենալու ժողովուրդին լայն զանգուածներուն ձայնը, ընտրանքը, բողոքը, իսկ հիմա, ուշացած կարգով, կը թելադրէ՝ «*ժողովուրդը ըլլայ պահանջատեր*», բայց, ինչպէ՞ս, որմէ՞:

- Օսկանեան կ'ըսէ թէ, իր ժամանակներուն, հանրութեան կարծիքը որոշ (իրա՞ւ) չափով նկատի կ'առնուէր:

Այսպիսի յայտարարութեան պարագային, ճիշդ պիտի չըլլա՞ր ըսել. «այսքան անճշդութիւններ» (իմա՝ ստախօսութիւններ) ո՞րքանով իրականութեան կը համապատասխանեն, երբ բռնատիրութիւններու, հալածանքներու ու ճնշամիջոցներու թափը ոչ-նուազ ահաւոր եղան Քոչարեանական-Օսկանեանական տարիներուն, որոնց կարեւորագոյնները՝ 27 Հոկտեմբեր 1999ի խորհրդարանական նախճիրը եւ 1 Մարտ 2008ի ոճրային բռնարարքները:

- Օսկանեան կը խօսի մեր «հակառակորդը լաւ ճանչնալ» ու անհրաժեշտութեան մասին: Շատ բարի ու՛ ճի՛շդ, բայց, իր նախարարութեան շրջանին, ինք կրնա՞յ յիշել եւ յիշեցնել, թէ այդ ուղղութեամբ ի՞նչ ըրաւ եւ ո՞րքանով արդարացուց իր Տարագիր Հայութեան ժառանգորդ ըլլալու պատկանելիութիւնը:

- Օսկանեանի գնահատումով, Արաբական աշխարհի մէջ տեղի ունեցող իրադարձութիւնները կրնան կրկնուիլ նաեւ Հայաստանի մէջ:

Ճիշդ է ըսուածը, բայց, Պրն. Օսկանեանը ի՞նչ կը կարծէ, ատոնց հաւանականութիւնը միայն այսօրուա՞ն իրականութիւնն է: Բայց, ինչո՞ւ կը մոռնայ որ իր օրերու «շէֆ»երէն սկսեալ, ատոնք կային եւ ինք մասնակից է անոնց:

Եթէ Օսկանեան չի բացառեր Եգիպտոսի մէջ տեղի ունեցածին բացառութիւնը... Հայաստանի մէջ, ապա, ո՞վ ըսաւ թէ ատկէ անպարտ կամ անմեղ է ինք, Քոչարեանի եւ իր վարած քաղաքականութենէն, որոնք «թոնսա»ներ կազմեցին ու կտակեցին ներկայ

Իշխանութեանց:

- Օսկանեան նաեւ կ'արժարծէ Հայաստանի մէջ «պալատական»ութիւն հաստատուելու հարցը, եւ, վերջապէ՛ս, ճիշդ կողմնորոշում կ'ունենայ, թէ ինք դէմ է անոր, տալով իր բացատրութիւններն ու դիտարկումները, որոնք, այնուամենայնիւ, տրամաբանական են:

Հոս ալ, կարելի՞ է Օսկանեանին վերոյիշեցնել, թէ ինք բազմաթիւ առաւելութիւններ ու կարելիութիւններ ունէր այս ուղղութեամբ *դրական* ներդրում մը ունենալու կամ *գործնական* մղում մը տալու Հայաստանը Սփիւռքի ու Սփիւռքը Հայաստանի հետ կամուրջները նորօրեայ հիմերու վրայ դնելու (ոչ Հայաստան-Սփիւռք խորհրդածողովներու անլուրջ նմանողութեամբ) բայց, կը թուի թէ՛ Քոչարեանական շունչն ու թափը ... աւելի զօրաւոր են իր մօտ:

- Ուրիշ տեղ մը, Օսկանեան կը խօսի (պէ՛տք է զարմանալ) 1 Մարտ 2008ի դէպքերուն մասին ու կ'ըսէ թէ՛ ատոնք պէտք չէ տեղի ունենային, հետեւաբար այդ առիթով արգելափակեալները պէտք է ազատ արձակուին:

Բայց Պրն. Օսկանեանի ՕՐՈՎ եղան ատոնք, իր «պոս»երուն-«պոս»ի հրահանգով: Լաւ պիտի չըլլա՞ր որ ան դիմէր «աղբիւրը-աղբիւրաց», օրինակի համար, խօսքի ու գրիչի մարտիկ Նիկոլ Փաշինեանը ազատ արձակելու կոչով հանդէս գալով:

Բաց աստի, պիտի գա՞յ ժամանակը բացայայտելու, թէ այդ դէպքերուն պատասխանատուութիւնը ո՞վ կը կրէ, ինչո՞ւ սպաննուեցան անմեղներ եւ արգելափակուեցան ընդդիմադիրներ: Վերջին հաշուով, այդ եւ ատկէ առաջուան շրջանին տեղի ունեցած բռնութիւնները ունէի՞ն «հեղինակ»ներ, իսկ Պրն. Օսկանեան այս բոլորէն «անգիտակ» մը չի կրնար ըլլալ, այնքան ատեն որ արտաքին գործոց նախարարութեան իր գրասենեակէն աւելի, ժամանակ կ'անցնէր օրուան... Նախագահական պալատին մէջ:

- Օսկանեան, ի վերջոյ, կը խօսի իր սիրեցեա՛լ Քոչարեանի մասին, որուն հետ «արդիւնաւետ եւ արիեստավարժ» յարաբերութիւններ ունենալէ ետք, այժմ ատոնք, ըստ իրեն, կը շարունակուին բարեկամական հիմունքներով:

Բարեկամական կապերուն վրայ ո՞վ կրնայ կասկածիլ, բայց, կը յուսանք, որ, օր մը, Օսկանեան իր յուշերը կը գրէ, ոչ թէ միայն Հայաստանի Հանրապետութեան մէջ իր վարած պատասխանատու պաշտօններու հանգամանքով, այլ... ՏԱՐԱԳԻՐ ՀԱՅՈՒ պատկանելիութեամբ:

